

Áldás, békesség!

Levél a Pasaréti Református Gyülekezet tagjainak — 189. szám 2026. Reformáció

A tartalomból

Vezércikk
A régi parancsolat az Ige 3

Aktuális
Presbiteri gyűlés 4
Autós segítők 5

Múltunk
A test feltámadása 5

Gyülekezeti hírek
Evangelizáció 7
Családi hírek 7
Betánia és Timóteus kör 9
Efezus kör 10
Tisztújítás 11

Énekkar
Évnyitó hétvége 12

Ifjúság
Focikupa 13
Összifi 14
Jonathán 15

Bizonyságtétel
Illéssy Ádám 16

Hétköznapjaink
Pásztor házaspár 17

Missziós hírek
Greizer család 19
Kárpátalja 20
Gyerekek 22

Hirdetések
Könyvajánló 23
BSz csendesnap 24
Könyvvásár 24
Vendégház 25

Kisebbek
26

Alkalmaink 28

A reformáció napi istentiszteletet október 31-én 10 órakor tartjuk.

Kórus hétvége Kismaroson, cikk a 12. oldalon

Őszi gyerekhétvége Neszmélyen, beszámoló a 26. oldalon, cikk a Misszió rovatban.

A régi parancsolat az Ige

Amikor ennek a hírlevélnek a lapzártája van, éppen a János levelét kezdjük olvasni Kalauzunk szerint. Az első levél második részének 7. versében van ez a mondat:

„Ez a régi parancsolat az az Ige, amelyet hallottatok."

Akik kevésbé ismerik a Bibliát, szoktak ilyeneket mondani: „A reformációban új vallás jött létre", vagy: „ekkor alakult a református vallás". Mások valamiféle új hitről beszélnek. Az igazság azonban az, amit itt olvasunk: *„Ez a régi parancsolat az az Ige, amelyet hallottatok"*. Nem új tehát, csak újdonságként hat azok számára, akik nem ismerik a régit, az eredetit. A reformáció ugyanis azt jelentette: vissza az eredetihez! Újra alakítani, „reformálni" azt, ami deformálódott: az Egyházat! Nem új vallás jön létre tehát, hanem a legrégebbihez mennek vissza: oda, ahol a kegyelem és a hit karonfogva jár, az ember élete az Istenben való hitben telik, és ez határozza meg nemcsak azt, hogy mit hall, hanem azt, hogy mit tesz! A hithősök azért voltak „hősök", mert megtették azt, amit Isten szavából, a Benne való hit által megértettek. Ezt annak ellenére felvállalták, hogy az életüket kockáztatták. Ez a hit tehát nem új, hanem a legrégebbi! Az Egyház, a megváltottak serege, melyhez minden megváltott, Jézus vére által megmosott ember tartozik, évezredeket átölelően nem jelentett mást, mint Istennek ismeretét, szeretetét, szolgálatát.

Ez a régi Ige azonban nem ósdi, nem elavult, hanem mindig időszerű. Ha az, Akitől származik, Aki ennek az élő hitnek a szerzője, ajándékozója, nem változik, ha Jézus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz, akkor az Ő Igéje sem változik. „E régi hír örökre új" – mondja a kedves Hallelujah ének. Ez a régi Ige, mely nem más, mint Isten kijelentése, az evangélium üzenete, az örök Ige, mely megtarthatja a mi lelkünket.

A reformátoroknak tehát nem kellett semmi újat „kitalálni", csak a régit újból elővenni, emlékeztetni arra, amit elfelejtettek, az emberek elé adni, amit nem tudtak, vagy nem így tudtak!

A régi parancsolat az Ige, nem új, mert tartalma és forrása is ugyanaz: a Szentháromság egy, örök Isten. Ez az Ige volt ott az Édenkertben, kiábrázolva az áldozatokban, hirdettetve a próféták által, beteljesítve és kiteljesedve pedig megjelent Jézus Krisztusban.

Olyan nagyszerű, mikor egy nagyon régi bútort vagy festményt restaurálnak. És azután úgy néz ki, mintha új lenne, pedig az a régi, csak meg lett tisztítva, helyre lett hozva. Értéke abban van, hogy régi, és még nagyobb az értéke szépen felújítva.

Így ragyogjon a „régi-új" parancsolat, az Ige nekünk. És hol? Az életünkben! Azt mondja János: a régi Ige, melyet hallottatok. Mi lesz benne az „új"? Az, ha engedelmeskedünk neki. Az, amiről János ír: ha szűnik a sötétség, ha nem gyűlöli egyik testvér a másikat, ha „szeretetben összeforrva egy közös test tagjai" leszünk, és ezt meg is éljük, ha az Ige bennünk marad, hogy csak néhányat emeljek ki abból, amit János ír leveleiben. Reformáció ünnepéhez kapcsolódva, Urunk újítsa meg személyes hitéletünket! Lássuk, hogy ez az eredeti, nem hamisított, nem a mai kor igényeihez alakított evangélium, hanem Istennek örök beszéde! És ne csak halljuk, hanem éljük is e „régi parancsolatot"!

HORVÁTH GÉZA LELKIPÁSZTOR

Beszámoló a 2026. szeptember 14-i presbiteri gyülésről

Vezető lelkészünk igemagyarázatában (Zsid 13,7) különös hangsúlyt kapott lelki vezetőink hitének követése, általában a jó példa felmutatása, a félrevezetések elleni erős kiállásunk nélkülözhetetlensége. Nehéz időkben is szükséges Krisztus mindenekfeletti felvállalása, a Vele való közösség életünk minden napján.

Majd az imaközösség után a következő napirendi pontokat tárgyaltuk:

1. A kerttervezés előkészítését, a koncepció ismertetését (Csáky Péter, Pósfai Máté, Hámori László és Szenthe Ágoston) vitattuk meg.

A terv egyik fontos eleme, a megépítendő kuka tároló az új épület melletti rámpához kerülne. Ezáltal kikerülhet a gyülekezeti közösség által használandó közösségi területből, és a kukák megtöltése és ürítése is praktikusabbá válik. Ezen kívül a terv tartalmaz két napvitorlát és a járófelületek új kialakítását. A mukálatok várható befejezése 2027. év vége.

2. Az evangelizációs hét zavartalan lebonyolítása érdekében meghatároztuk a szolgálatot végzők névsorát és szolgálati beosztását.

3. Határozatot hoztunk Plicher Zoltán presbitertársunk gondnokhelyettesi szolgálatának újbóli megerősítésére, mivel e szolgálat a korábban tervezett óvodai szervezési feladatok ellátása idején szünetelt.

4. Orgonistánk – John Klári – helyettesítésére négy orgonaművészt kértünk fel, akik Tabajdi Ádám művész úr irányításával ezt el is vállalták (Szabó Kata, Vizi Dávid, Vizi István). A csütörtöki istentiszteleten lelkészeink vállalták el ezt a szolgálatot. Vezető lelkipásztorunk tartja a kapcsolatot az orgonaművészekkel, valamint Klárival a jövő tekintetében. Orgonánk kezelési szabályzata jelenleg készül.

5. A Presbitérium Pék Marcell segédlelkészt bízza meg a következő ifik és körök vezetőinek a pásztorolásával: Jósiás, Eszter, Jonathán, Nehémiás, Jóel, Salamon, Bérea és Jóséb-Basebet.

Pék Marcell és családja beköltözött egyházunk Herman Ottó úti lakásába.

Metzing Árpád volt ifivezetőt megbízza, hogy az ifivezetői képzés szervezésében támogassa Pék Marcellt.

6. Tájékoztatást kaptunk Horváth Géza vezető lelkipásztorunktól a közeli egyházkerületi, megyei választás menetéről. [Erről Szepesy László külön cikkben számol be e lap hasábjain. (a szerk.)]

7. A Presbitérium Jaczkovits Viktort és Pataki Bélát a szeptember 21-i egyházmegyei közgyűlésre képviselőnek választotta, hogy a jelöltállítás folyamatában a Presbitérium álláspontját képviseljék, szavazati jogát gyakorolják.

8. Felvetődött, hogy a színháztermi zavarelhárításhoz hasonlóan, a telefonkészülékek bekapcsolását elhárító hálózati blokkoló berendezést telepítünk templomunkba, amennyiben ez hatóságilag engedélyezett. Ez irányban megkezdtük a tudakozódásunkat.

9. Az előző presbiteri gyűlésünk határozata alapján megkezdtük azon egyháztagok látogatását, látogató párokra kiosztva, akikről hosszabb ideje nincs elégséges információnk. Horváth Géza lelkipásztor célkitűzése alapján jövő március 31-ig nem lehet olyan név a listán, akiről nem tudjuk kicsoda, hol lakik, miért marad el az istentiszteletekről.

10. A presbitérium elfogadta Viczián Miklós előterjesztését, hogy vegye fel a kapcsolatot a korábbi, karbantartásban segítő testvérünkkel, Knapecz Jánossal, és készítsen elő szerződést ügyeletes karbantartói megbízásra eseti jelleggel.

11. Egyebek között:

Egy 4. éves teológus hallgató (Kuncz Gábor) kezdi meg gyakorlatát nálunk.

Nemeskéri Pál testvérünk vezetésével idén is sikeres ifjúsági táborozáson vehettek részt kárpátaljai gyermekek. [Beszámoló a Misszió rovatunkban. (a szerk.)]

GAÁL CSABA FŐGONDNOK

Keresünk eseti autós segítőket

(készült a chatGPT-vel)

A gyülekezetben többször felmerült már, hogy erősítenünk kellene az autós "istentiszteletre utaztató" szolgálatot. Ugyanis elég sok olyan idős gyülekezeti tag van, aki mozgásában akadályozott, és ezért nem tud részt venni az istentiszteleti alkalmainkon.

Amit fontosnak tartunk: ne azon gondolkozzanak a testvérek, hogy én nem tudok ilyen vagy olyan sokat vállalni, hanem azon, hogy ha ritkán is, de néha tudok segíteni. (Az irgalmas samaritánus nem azon gondolkodott, hogy a világ összes kirabolt megvert emberén úgyse tudok segíteni, meg egyébként is elfoglalt vagyok, hanem amikor szükség volt, és ő ott járt, akkor segített. Valószínűleg százszámra voltak, akiken nem tudott segíteni.)

Szeretnénk összegyűjteni neveket, címeket, akik több-kevesebb rendszerességgel vállalni tudják, hogy valakit elhoznak az istentiszteletre (vagy egyéb gyülekezeti rendezvényre), és utána hazaviszik.

Ezért azt kérem, hogy aki esetileg vállalná egy-egy testvér szállítását, az jelentkezzen a

presbitérium missziói bizottságánál:
patakib54@gmail.com; +36 30 238 1443
név, lakáscím és elérhetőség (telefon, email) megadásával!

PATAKI BÉLA presbiter

Fejezetek gyülekezetünk múltjából

*A test feltámadása**

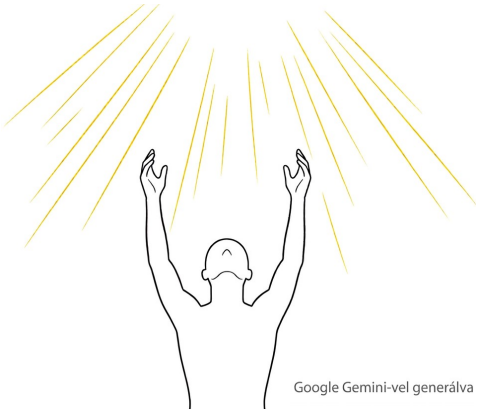
Joó Sándor: A húsvét homiletikuma című könyve III. részének ismertetése (folytatás)

Az **Áldás, békesség!** megelőző számában elkezdtük Joó Sándor A húsvét homiletikuma című könyve III. részének ismertetését. Ez a rész a feltámadás hitének a jövőre vonatkozó jelentőségével foglalkozik. Az előző számban a lélek halhatatlanságáról volt szó. Ezt folytatva, most azt szeretném ismertetni, hogy mi a test feltámadásának a jelentősége. Ez talán még fontosabb. Úgy gondolom, nem véletlen, hogy az Apostoli Hitvallásban nem azt mondjuk, hogy „hiszem a lélek halhatatlanságát", hanem azt, hogy „hiszem testünk feltámadását és az örök életet".

A téma bevezetéseként Joó Sándor is az mondja, hogy „a lélek halhatatlansága ... még a II. Helvét Hitvallás szerint értelmezett formában is, csak nagyon keveset mond el a húsvét teljes gazdagságából". Tehát nem az a baj, hogy nem igaz, hanem az, hogy annak önmagában való hirdetése nagyon megszegényíti a feltámadás jelentőségét.

*A könyv most kifejtett részletének különös hangsúlyt ad az, hogy halottak napja közelében sokan a temetőt látogatják, halottaik sírját gondozzák. Joó Sándor világosan tanít arról, hogy halottaink hol és milyen létállapotban vannak. A sír legfeljebb emléküket őrzi. [a szerk.]

Így a túlvilág szinte csak a földi világ egy része maradványának látszik. Mégis, az akkori prédikációkban nagyon hiányzott a testi feltámadás hirdetése, ami sajnos az illető lelkészek hitetlenségére utalt.

Google Gemini-vel generálva

Ennek fő oka a test fogalmának helytelen értelmezése volt. Az emberképben a Szentírás helyett „a platonisztikus filozófia és a primitív lélektani szemlélet hatása" mutatkozott meg. Eszerint a lélek csak eszköznek használja a testet céljai elérésére, és ha elérte a tökéletességet, levetheti a testet, mint ahogy, ha elkészült egy épület, le lehet bontani az állványokat. Még rosszabb kép az, hogy a test a lélek börtöne, és a halállal a lélek boldogan szabadul ki börtönéből. Ezzel szemben a kettő viszonyát úgy kell helyesen szemlélnünk, hogy „az Én életében és élményében test és lélek eggyé válnak és együtt alkotják … az ember egyéniségét". „A test méltósága abban van, hogy a lélek „alakja", a személy … megjelenése."

Ebből következik, hogy a feltámadáskor a testnek is fel kell támadni, hogy az egyén egysége helyreálljon. De nem a test földi anyagának kell feltámadni, hanem annak a lelki (=pneumatikus) testnek, amely akkor már az üdvözült lélek kifejezője lesz. Ez a test hasonló lesz a feltámadott Krisztus dicsőséges testéhez. Ez a test leveti a lélekkel együtt a bűnöket, romolhatatlan, dicsőséges és erős lesz. A lélek megőrzi a személy azonosságát. Nem olvad bele az istenségbe, ahogy bizonyos misztika és a panteizmus tanítja, mert ez a megsemmisüléssel lenne egyenlő. Ennek a szemléletnek már ebben a világban is megvan az erkölcsi következménye: a test ebben a világban sem a lélek börtöne, hanem a Lélek temploma, nem a paráznaságnak rendeltetett, hanem az Úrnak (1Kor 6,13).

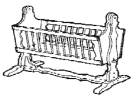
A hittétel elfogadása mellett felvetődhet a kérdés: mindez hogyan történik? Világosan kell látnunk, hogy isteni csodával állunk szemben, amit mi nem érthetünk. „Ha hitünknek mégis támaszra van szüksége, az csak két dolog lehet: egyik az Isten mindenhatósága, másik pedig a Krisztushoz való hasonlóság." Krisztus feltámadása a kezesség is arra, hogy mindez meg fog történni. Az ő feltámadása nem egyszeri, soha vissza nem térő eset volt, hanem éppen a kezdete Istennek a halálból új életet teremtő ténykedésének. Ez az első feltámadás maga után vonja a mi feltámadásunkat is. Egy idézett prédikáció azt a kissé humoros hasonlatot mondja erre, hogy a zsidók Egyiptomból való szabadulásakor is a fáraónak nemcsak a népet, hanem az összes barmot is el kellett engednie.

A test feltámadása csak Jézus visszajövetelekor következik be. A halál és Jézus visszajövetele között közbenső állapot van, amikor a lélek ideiglenesen test nélkül létezik. De már itt is az örök elrendelésnek megfelelő állapotban, vagy az üdvösségben, vagy a kárhozatban. „Az örökéletnek mintegy kiegészítő része a testi feltámadás, amellyel befejeződik a közbenső állapot." A testtel kiegészült egyén felismerhető lesz az Isten országában, így szeretteinket is viszontláthatjuk majd. De a fő boldogságot akkor már Krisztus fogja jelenteni, „az, hogy teljes öntudatossággal átélem azt a boldog valóságot, hogy az Övé vagyok".

VICZIÁN ISTVÁN

Családi hírek

2026. aug. 10. – 2026. okt 4.

Megkereszteltük:

Staib Aron
Khuc Theodor
Nagy Dániel Géza
Detki Laura
Mozsár Márton
Kisvárday-Papp Félix Zoltán

gyermekeket.

Imádkozzunk értük!

Házasságot kötöttek:

Hőgyes Ferenc Kristóf és Pintér Szilvia

Imreh Domonkos Gábor és Laszák Nikolett Dominika

Imádkozzunk értük!

Eltemettük

Nagy Miklósné
Nagy Edit Rozália
Turóczy Lászlóné
Komjáthy György
Sikon Ferencné
Dr. Kerekes Béla

testvéreinket.

Imádkozzunk a gyászolókért!

Őszi evangelizáció gyülekezetünkben
2026. szeptember 20–27.

Gyülekezetünk idei őszi evangelizációján Molnár Sándor nyugalmazott lelkipásztor hozta közénk Isten igéjét. Az evangelizáció címe: ***„Halászból emberhalász" Egy ember, Isten életet formáló kezében.*** *Horváth Géza lelkipásztorunk kezdő és záró alkalmai a sorozatot keretezték. Az igehirdetés-sorozat Péter apostol életén keresztül mutatta be, Isten hogyan szül újjá életeket.*

A kezdő alkalom címe: „**Veled is megtörténhet**". Ez nekem nagyon fontossá vált, mert Istennek hála, **ez velem is megtörtént 29 évvel ezelőtt,** legnagyobb meglepetésemre és örömömre, mert nem számítottam rá. Ez csak úgy történt velem. Én nem is akartam semmit, de Isten vágyat ébresztett bennem, hogy menjek el a Pasaréti gyülekezetbe. Nem is tudtam, hogy miért, de nem tudtam nem elmenni. Csak később jöttem rá, hogy Isten irgalma és szeretetének vonzása mindennél erősebben idehozott. Itt hallottam meg az Úr Jézus hangját és hívását. Az én életemet is átformálta, mint Simon életét. Teljesen újjászült, új természettel és bűnbocsánattal ajándékozott meg. Jó volt hallani, hogy Jézus ma is így hív el embereket, tökéletes terve szerint.

Ezen a héten végig Ő szólt minden jelenlévőhöz. „Aki úgy szól ma is, / Ahogy régente szólt" (RE 208/3), hogy lelki halottakból élőkké legyenek, akik még nem hallották meg az Ő hangját. Hívőkké lehetünk mi is. Valakiket először, sokunkat újra és újra megszólít, **hogy vele legyünk**. „Jézus keze elég hosszú, hogy mindenkit elérjen." Egy nagy kérdés hangzott el: - **„Tudod-e ki voltál, vagy még mindig az vagy, aki voltál?"** Én már tudom, hogy már más lettem, már nem az vagyok, aki voltam. Jézus megmentett, a karjába vett, és azután minden újjá lett.

Jézus orvosként jött ebbe a világba. Ha nem így volna, akkor maradt volna Simon, a Jóna fia. Jóna volt az apja Andrásnak is. Az öreg Jónának kedves lehetett felismerni, hogy mindkét fia Jézusé lett! Simon új nevet kapott, Péter lett: a kőszikla. Jézus így szülte újjá Sault, akiből Pál lett, és Jákóbot, akiből Izráel lett. Péter azonnal követte Jézust az első szóra, otthagyta a nagy zsákmányt. Jézus fontosabb lett mindennél. Elhangzott a kérdés: „**Te mit hagytál ott?"** Én a régi barát-

tokat, hiszen a gyülekezetben új barátokat, testvéreket kaptam. Abbahagytam a rockzene hallgatását, nyugodt lettem, és kibékültem azokkal, akikkel haragban voltam, bocsánatot kértem tőlük. Felmondtam az életbiztosításomat az Állami Biztosítónál, mert az én életem már biztosítva van Jézus kezében.

Eleinte gondolkoztam, mit jelenthet az, hogy valaki *„emberhalász"* lesz. Csak később jöttem rá, hogy ezt nem lehet szó szerint érteni, de Isten Lelke megmagyarázta nekem: embereket kell kimentenem a kárhozat poklából. Mindenki bűnben születik, onnan emeli ki Jézus az övéit. Jézushoz kell hívni mindenkit, akit az Úr elém hoz. Ekkor nekem késznek kell lennem bizonyságot tenni a bennem élő reménységről, hogy Jézus őt is szereti és meg akarja menteni.

Különös lett most számomra az a mondat, hogy

„Péter azon az éjszakán semmit sem fogott!"

Még egy-két halat sem? Így még nagyobb lett a különbség a reggeli hatalmas fogás és az éjszakai kudarc között. Ekkor omlott összse Péter, és borult Jézus lába elé. Jézusnak különös megoldásai végtelen szeretetét mutatják ma is.

Hálásak vagyunk, hogy Péter életén keresztül hogyan ragyogott fel Jézus életeket formáló szeretete, hatalma, hiszen egész héten azt hallottuk, hogy figyeljünk Őrá, hogy „**minél többet Vele legyünk".**

ERDÉLYI GÁBOR

Jézus Krisztus formáló keze hatalmával és áldott szava által munkálkodott az én életemben is csakúgy, mint Péter életében, aki Simon Jóna fiából lett Péter, aki halászból emberhalásszá lett. Jézus Krisztus Kősziklának nevezte, Ő tette azzá.

Nekem is — csakúgy, mint a tanítványok, akik fokozatosan elkötelezték magukat, lehorgonyoztak Jézus mellett — életem már Jézus Krisztus igazságán alapul, hitem tartalma és forrása Ő maga. Jézus Krisztus kijelentette magát számomra, az üdvösség útját tárta elém.

Az evangelizációs héten megerősödött hitem, szívembe zártam az örökérvényű JELSZÓT, amely által megnyílik a menny kapuja. A jelszó Jézus Krisztus neve, Ő Krisztus, az élő Isten Fia. Ahogy egy szép ének első sorában énekeljük: „Nincsen szebb név földön, égen, mint a Jézus szent neve". Szívből, igazán, meggyőződésből, hittel vallom, Ő a királyok Királya, uraknak Ura, Ő a Megváltóm, a Messiás. Hatalmas, erős, dicsőséges Uram van, Ő a főpap, a főpróféta, a király, Ő egy személyben mind a három.

Most, hogy döntési helyzetbe kerültem, kihez mehetnék? Jézusnál többet, jobbat nem lehet találni — hangzott el az evangelizáción —, hiába keresünk megoldást másban, nincs másnál megoldás, csak nála van békesség, csak nála van reménység. Könyörögve állok Isten elé, kérve a segítségét, mutasson nekünk utat. Több ígéretet is kaptam erre vonatkozóan az elmúlt napokban pl.:

„Veled van Istened az Úr, Ő erős és megsegít"
Zof 3,17a

„Ne félj, én megsegítelek!"
Ézs 41,13b

„Megnyugtat téged, ha az orcám megy veletek?"
2Móz 33,14b

Igen, csak ez nyugtat meg, Uram!

Elhangzott az evangelizáción: Jézus szavának, tanácsának érdemes engedni. Én áldott

szavában bízva nézek fel Rá, és várok, mert ígéretem van. Az én életem, családom élete is Jézus Krisztus, az élő Isten Fia kezében van, mert királyom, főpapom, főprófétám Ő. Néki *„adatott minden hatalom mennyen és földön”* (Mt 28,18b).

Bizonyos vagyok abban, hogy Nála nélkül semmit sem cselekedhetem (Jn15,5). Ahogyan a szőlővessző sem tud élni és gyümölcsöt teremni magától, ha levágják a tőről, úgy az ember sem tud lelki gyümölcsöket teremni Isten nélkül. Jézus Krisztus itt szuverenitására hívja fel a figyelmet, a vele való szoros közösség fontosságára tanít, ezért szavából merítek erőt, tőle várom az útmutatást, a vezetést. Megtapasztaltam, Isten terve mindig célba ér, nem késlekedik, mindig időben, a legjobbkor érkezik. Az én feladatom döntési helyzetemben, hogy hűségesen, kitartóan, türelmesen, imádkozva várjam akaratának megvalósulását, mert az lesz számomra a legjobb. Egyedül Istené a dicsőség! SDG!

SÁRI ÉVA

Családos csendeshetek beszámolói

Beszámoló a Betánia kör és a Timóteus kör közös csendeshetéről

„Felüdítem a fáradt lelket, és megelégítek minden elcsüggedt lelket.” (Jer 31,25)

Augusztus 9-től 14-ig a Betánia kör és a Timóteus kör közös csendeshetet tartott Bonyhádon, a Petőfi Sándor Evangélikus Kollégiumban. A Betánia kör már visszatérő vendég, míg a Timóteus kör idén először volt ott.

A délelőtti sorozatot Adámi László, nyugalmazott evangélikus lelkipásztor tartotta. A napi alapigéket a Jn 8,46 – 9,41 szakasz egymást követő részei adták. Itt olvassuk a vakon született ember meggyógyítását is. Hallhattunk arról, hogy Jézus megmutatta azt, hogy ő Istentől való, az ő szava teremtő erő. Az ő megismerése nagyobb ajándék még a csodálatos testi gyógyulásnál is. Jézus az ő nyugalmába hívja a megfáradtakat, és nem feledkezik meg arról, akit miatta hagytak el.

Esténként Hecker Márton, dombóvári metodista lelkipásztor áhítatait hallgathattuk a Zsoltárok könyvének öt zarándokénekéről. Előttünk volt, ahogy Jeruzsálem felé haladva egyre többen énekelték az énekeket. Hallottuk, hogy az imádság minden élethelyzetben lehetőség; sokszor az egyetlen lehetőség. Szorult helyzetekben és bűnbánattal a szívünkben is a megváltásba vetett bizonyossággal imádkozhatunk. Láttuk azt, hogy Isten jelenléte döntő nemcsak a ház, hanem a család épülésében is. A sorozat záróalkalmán a zarándokok búcsúénekén (134. zsoltár) keresztül néztük meg, hogy mi mit viszünk haza a csendeshétről.

A délelőtti és az esti sorozat mellett az egyik délután vendégünk volt Csapkovics Bertalan református lelkipásztor is, aki a hitben való megfáradásról beszélt. Van, hogy éppen megfáradtan vagyunk megszólíthatóak. *„Az a jó, ha kegyelemmel erősödik meg a szív”* – olvassuk a Zsidókhoz írt levélben.

A héten sok gyermek is részt vett, akiknek az alkalmak mellett rengeteg lehetőségük volt sportolni és játszani. Külön öröm volt, hogy a két közösség gyermekei nemcsak Neszmélyen, hanem itt is együtt lehettek.

Köszönjük a gyülekezet imádságait a hetünkért.

MADAS BALÁZS

Hírek az Efezus körről

Hálás a szívünk az Úrnak, hogy az Efezus kör családjaiban **egyre gyarapodik a gyermekek létszáma**. Ez persze kihívások elé is állít minket, a hétköznapok és hétvégék bölcs beosztását kívánja meg a családi események, óvodai, iskolai és különórás elfoglaltságok menetrendje. Ezért még 2025-ben úgy döntöttünk – szem előtt tartva azt, hogy minél többek biztos részvételét támogassa a rendszeres bibliaóránk időpontja –, hogy a korábbi rendszerességtől eltérően havonta egy szombat délelőttöt töltünk együtt, és így egy-egy alkalommal hosszabb időn keresztül lehetünk közösségben, még asztalközösségben is.

Az **igei alkalmunkhoz** kapcsolódó beszélgetést létszám függvényében akár kiscsoportokban folytatjuk, majd közös ebéddel zárjuk együttlétünket, amelyhez minden család hozzájárul valamilyen finom fogással. Mivel az alkalmak időpontjait félévenként előre rögzítjük, minden család tud ezzel tervezni, ami támogatja a biztosabb és fókuszáltabb részvételt. Külön örömünk, hogy a zömében óvodás és kisiskolás **gyermekeink egy-egy alkalommal már nagyobb létszámban vannak együtt, mint a szüleik**.

Áldozatos és odaszánt fiatal segítőink az igealkalom és beszélgetés alatt figyelnek a gyermekekre, játszanak velük — jó idő esetén akár a játszótéren — és vigyáznak rájuk, és mintegy köszönetképpen a közös ebédre is vendégeink. Egy rövid áhítatban bibliai történettel és kapcsolódó kézművessel is igyekszünk azt erősíteni bennük, hogy ahogyan a felnőttek régóta barátságban, testvéri kapcsolatban várják az együttléteket, ugyanilyen természetes az, hogy már gyerekkorukban gyülekezeti közösségbe tartozhatnak, oda járhatnak rendszeresen az Úr jelenlétében.

Tapasztaljuk alkalomról alkalomra, hogy ezen az új rendszerességen Isten áldása nyugszik, mindannyian nagyobb figyelemmel, jelenléttel tudunk részt venni a bibliaórákon, és így épülni egymás hite által, és mindez jobban alkalmazkodik a családok aktuális élethelyzetéhez.

Az idei nyáron Mátraházán vehettünk részt egy igazán áldott, nyugalmas, lelkileg felüdítő csendeshéten, valóban elcsendesedve a **Timóteushoz írt első levél** üzenetei körül, a csoportkép ennek zárásaként készült.

KÁRÁSZ BALÁZS

Tisztújítás az egyházban

Református Egyházunkban **idén ősszel ismét tisztújításra kerül sor**: a jelenlegi egyházmegyei és -kerületi tisztségviselők hatéves megbízatása december 31-én lejár. A választás sajátossága, hogy a gyülekezeteket nem közvetlenül az egyes egyháztagok, hanem az általuk korábban megválasztott presbitériumok képviselik. A presbitériumok döntenek többek között az esperesek és egyházmegyei főgondnokok, valamint a püspökök és egyházkerületi főgondnokok személyéről, továbbá megválasztják a Zsinat egyházmegyéből delegált tagjait.

A tisztújítás tétje nem csupán az, hogy kik töltsenek be különböző egyházi tisztségeket a következő hat évben, hanem az is, hogy milyen bibliai, református keresztyén értékek és szempontok jelenjenek meg egyházunk közéleti megszólalásaiban, különféle eseményein, valamint a média különböző felületein. A megválasztott vezetőknek és testületeknek számos olyan kérdéssel kell szembenézniük, amelyekkel kapcsolatban a társadalomban is komoly viták zajlanak: ilyen többek között a **család** mibenlétének a kérdése, a **gyermeknevelés**be való beleszólás határai, az emberi **élet védelme** és az abortusz, az **LMBTQ**-kérdés, valamint a **mesterséges intelligencia** rohamos fejlődésével megjelenő új **etikai dilemmák**.

A kérdés az, hogy ezekben a változó és sokszor megosztó témákban miként tudja egyházunk következetesen képviselni a Szentírás tanítását, igazságait, az evangéliumot. Imádságban hordozzuk a tisztújítás egész folyamatát, a jelölteket és a döntéshozókat egyaránt.

SZEPESY LÁSZLÓ

Változások az Áldás, békesség! szerkesztőbizottságában

Úgy tartom, hogy az **Áldás, békesség!**-et a gyülekezet tagjai írják, a szerkesztőbizottság „csak" összegyűjti, rendezi, lektorálja, végül formába önti (tördeli) a beérkezett cikkeket, írásokat, képeket, hirdetéseket, s az így elkészült lappéldányok egyrészt felkerülnek a honlapunkra, másrészt a nyomdába kerülnek, hogy kézbe is lehessen venni, illetve vihessük másoknak is.

Mint egy élő szervezet, a szerkesztőbizottság is időnként személyeiben cserélődik. Némelyik eleme gyakrabban, mások igen tartósnak bizonyulnak. Ilyen **a nyomtatást** végző Mayer Gábor, és ilyen volt egészen mostanáig Viczián Gergely is — Geri, ahogy legtöbben ismerik őt a gyermekmisszióból — a kezdetektől végezte a **tördelőszerkesztői** munkát. Ő alakította ki a lap arculatát, választotta ki a betű stílusokat és méreteket, vezette be a rovat-rendszert, és végezte a nyomdai előkészítést is mostanáig. Most átadja a stafétabotot a következő generációnak, és Sajti Tamás veszi át tőle a feladatot. Ezt a lapszámot még segít előkészíteni. Ez a tapasztalatátadás ideje.

A **Hétköznapjaink** rovatot szerkesztő személye gyakrabban változik. Legutóbb Arany Dóri és Gergő végezték ezt a szolgálatot, de most kicsiny gyermekük gondozása köti le idejüket és figyelmüket. Ebben a lapszámban (és az előzőben is) én voltam a beszélgetőtárs, de reménység szerint az adventi beszélgetést már mostani beszélgetőtársaim, Pásztor István és felesége, Bori fogják lefolytatni.

A változásokhoz vehetjük a **honlapszerkesztő (webmester)** személycseréjét is. Király Tamástól Garai Márton vette át a feladatot, de nemcsak a meglévő honlap gondozását, hanem egy új, korszerű honlap készítését is. A munka folyamatban van.

VICZIÁN MIKLÓS

Palló hírek

(Csoportkép a 2. oldalon)

A szokásos évadnyitó kórus hétvégénket szeptember 11–13. között Kismaroson tartottuk.

Ennek az alkalomnak az egyik célja az, hogy a nyár folyamán berozsdásodott hangunkat kellően felkészítsük, hogy méltóképpen énekelhessünk az Úrnak az evangélizációs heti szolgálatainkon.

A sok gyakorlás mellett azonban nemcsak a hangunkat, hanem a lelkünket, szívünket is készítgetjük ilyenkor. A szervezők igen gazdag, sűrű programról gondoskodtak, hogy a lelkünket is ünnepi díszbe öltöztethessük, ne csupán a kórus díszruhánkat öltsük fel.

Már előre megkaptuk a feladatot, hogy mely részeket olvassuk el a Márk evangéliumából.

Ezt azután a hétvégén hármas ill. kettes csoportokban való beszélgetésekben próbáltuk feldolgozni segítő kérdések alapján.

Mindnyájunk számára igen értékesek és tanulságosak az effajta alkalmak, sokkal könnyebb így az ige értelmezése, és egymást is jobban megismerhetjük.

Szombat délután megemlékeztünk a nyár folyamán elhunyt két kedves kórustagunkról, Lestyán Katalinról és Nagyné Reuss Katalinról egy bensőséges, meghitt beszélgetés keretében. Meglepő módon kiderült, hogy milyen sokunknak van személyes, kedves emléke a Katákkal kapcsolatban, és ezt szívesen meg is osztottuk egymással.

Arra is fény derült, hogy nemcsak a kórusalkalmakon, hanem a „civil életben” is számon tartjuk egymást, külön programjaink is vannak: sport, kirándulás, színház-, hangversenylátogatás...

És ha valakinek éppen támogatásra van szüksége, mindig van jelentkező, aki segít. Legyen ez akár testi, vagy lelki megerősítés.

Így történt ez most is az elmúlt hónapokban, a kórus teljes közössége helytállt, amikor **Nagy Katának** a hirtelen támadt, súlyos, gyors lefolyású betegsége alatt naponta küldött Igékkel, bíztató szavakkal, látogatásokkal próbáltuk ezekben a nehéz hónapokban enyhíteni a szenvedéseit. Amíg ez lehetséges volt, kísértük az ő földi útját.

Lestyán Katalin már jó pár éve nem tudta vállalni a kórusszolgálatot látásának fokozatos romlása miatt. A kórus közösségétől nem szakadt el, az aznapi igeszakaszt egyikünk telefonon naponta felolvasta neki, majd együtt értelmeztük azt. Az ő elmenetele nagyon hirtelen történt, két héttel előtte még együtt volt néhány kedves testvérrel az Ige körül, egy maguk szervezte „csendes héten”. Kati a kórus hétvégéken mindig velünk volt, színésznő lévén ún. istenes és humoros versek szavalásával színesítette az együttlétünket.

Mindketten több évtizede lelkesen, nagy örömmel, hűséggel végezték a kórus feladatokat. Elsősorban Istennek szeretnénk megköszönni, hálát adni, hogy ismerhettük, szerethettük őket, hogy láthattuk az Úr munkáját az ő példamutató életükben.

A megemlékezés végét egy rövid áhítat zárta, amelyben Isten bátorító Igéje adott nekünk vigasztalást és reménységet. *„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem. Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is.”* (Jn 14,1-3)

A reménységünk alapja pedig az, ha valóban elhisszük, hogy Jézus meghalt értünk és feltámadt. Még itt, a földi életünkben szükséges, hogy elismerjük életünk Megváltójának és egyedüli Urának. Ő hordozta a mi személyes bűneinket, ezeket bűnbánattal meg kell vallanunk neki, és akkor Pállal együtt elmondhatjuk: *„Mert nekem az élet Krisztus, a meghalás nyereség”* (Fil 1,21).

Mivel az életünk órája az Úr Jézus kezében van, és a kegyelmi idő sem tart a végtelenségig, törekednünk kell arra, hogy ne érjen minket készületlenül. Tehát, amíg van időnk, addig kell az Úrral és embertársainkkal való kapcsolatainkat rendezni.

Az evangélizációs hét után hálát adunk Istennek minden személyre szóló üzenetéért akár szóban, akár a kórusművek által juthatott valakinek a fülébe, és azóta is munkálkodik a szívében. S.D.G.

R.J.

Az ifjúság hírei

PIKK focikupa

Időpont: 2026. szeptember 12.
Helyszín: Pokorny József Sport- és Szabadidőközpont

Éremtáblázat

1. Jóel ifi
2. Eszter ifi
3. Jósiás ifi 1.
4. Jonathán ifi
5. Nehémiás ifi
6. Presbitérium+
7. Jósiás ifi 2.
8. Pátyi ifi

Gólkirály:
Machon Keve
(Jósiás ifi)

Összifi

Istennek hála, szeptemberben is összegyűlhettek az ifisek egy összifire, ezúttal a Jóel ifi szervezésében. Az alkalmat Bátki Márton komáromi lelkész tartotta a felelősségünkről az **evangélium hirdetésében**. Az alapige a **János 1,35–51** volt, amely Jézus első követőiről szól.

Az alkalmon szó volt az **alázatos élet**ről. Itt láthattuk **András** példáját, aki Jézus első tanítványa volt. Sokan Pétert mondják elsőnek, pedig András vezette Pétert Jézushoz. Mégis alázatos maradt, annak ellenére, hogy testvére később az egyház egyik fontos felépítője lett. Ebből mi is tanulhatunk, hogy valóban alázatos szívvel tudjunk szolgálni, és minél több embert vezessünk az Úrhoz. Közben pedig ne csak szavainkkal, hanem az életünkkel is mutassunk példát másoknak. Isten drágának és becsesnek tart minket, és szeret bennünket. Ezért sem szabad másokra irigykednünk. Sokan gondolják úgy, hogy egyesek jobb hívők, mint mások, de Isten nem személyválogató. Nem fog magunkra hagyni attól még, hogy másokkal is ott van.

Továbbá szó volt arról is, hogy a hívő élet csupa harcból áll, és ezeket a csatákat egy fotelből, kényelemben nem lehet megnyerni. Ugyanígy, ha csak a távolból nézzük Jézust, akkor nem lehet igazán Vele élni. Nem tudja megfogni a kezünket és vezetni minket, ehhez **Jézus mellett** kell lennünk. De nekünk is hagynunk kell, hogy munkálkodjon az életünkben!

Az alkalom után lehetőségünk adódott arra, hogy a gyakorlatban is kipróbáljuk magunkat különböző helyzetekben, amelyekben hirdethetjük az evangéliumot. Röviden leírt **szituációk**at kaptunk, és kötetlenül beszélgethettünk róluk egymással, miközben elfogyaszthattuk a hozott finomságokat.

Az alkalom végén elhangzott igével szeretném én is lezárni: *„Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent, hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban”* (Fil 2,14-15).

H. A.

5 éves a Jonathán ifi

(készült a chatGPT-vel)

Szeptember elején ünnepeltük a Jonathán ifi 5. születésnapját. Alkalmunk alapigéje ez volt:

„Mindeddig megsegített bennünket az Úr!” (1Sám 7,12)

Nem volt kérdés számunkra, hogy Kinek és mi mindenért adhatunk hálát.

Jó volt arról beszélgetni, hogy **kinek mit jelent az ifi az életében, és ki miért hálás**. Az elmúlt években megtapasztalhattuk Isten jelenlétét és hűségét, ami a jelenben hálaadásra indított minket. A jövőre nézve pedig reménységet és bizalmat ad, hogy ha Isten eddig így jelen volt közöttünk, így lesz ez továbbra is, mert Ő nem változik.

Az elmúlt 5 évben a gyülekezet tagjai közül nagyon sokan és sokféleképpen szolgáltak a csapatunkban. Reméljük nem bánják a testvérek, ha most személyesebbre fordítjuk a hangvételt: nagyon köszönjük azt a sok támogatást és segítséget, amit Tőletek kaptunk!

Engedjétek meg, hogy egyúttal biztatást is megfogalmazzunk Felétek. Ti az elmúlt 5 évben különféle időszakokban találkoztatok a csapattal. Egy-egy ilyen alkalommal nem mindig látszik a vetés eredménye azonnal. Nekünk megadatott az 5 évet végigkísérni, és csak annyit hadd mondjunk: **ne hagyjátok abba az ifjúságban a vetést**! Van eredménye! Aki Isten szerint vet, Isten szerint is arat, még ha nem is ő láthatja feltétlenül az „eredményét”. Mi több mindent is láthattunk, és megrendülten tapasztaljuk sokszor Isten jelenlétét és munkáját. Csak vessetek bátran! :)

„Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15,58)

Hadd köszönjük meg külön a gyülekezet imaháttérét, amivel mögöttünk állnak. Tudjuk, hogy a völgyben nem lehet csatát nyerni imaháttér nélkül…

JACZKOVITS VIKI ÉS SZOBOSZLAI SZILKÓ

Jó dolog ez nekem?

Illéssy Ádám, gyülekezetünk presbitere, többféle kevéssé látványos háttérszolgálatban vesz részt, így pl. az alább említetteken kívül ő állította össze a hétről hétre felolvasandó Heidelbergi Káté megfelelő úrnapi felolvasnivalóját, és osztotta be a presbitereket erre a szolgálatra. Ádámot kértük meg, hogy most ezen a módon lépjen a nyilvánosság elé, hogy jobban megismerje őt az egész gyülekezet.

69 éves, nyugdíjas gépészmérnök vagyok. Aktív pályám zömét nemzetközi nagyvállalatok alkalmazásában, különböző vezetői beosztásokban töltöttem. A KEVE Társaságnak szolgálati ágazatvezetője, majd vezetőségi tagja is voltam.

Szabadidőmben felmenőim bőséges írásos hagyatékainak ügyét rendezem a kutatók és levéltárak felé, valamint a hagyományőrzés terén munkálkodom, mint megválasztott nagykunkapitány és egy huszárhagyományokat kutató alapítvány társalapítója.

54 éve konfirmáltam a Kálvin téri Református Egyházközségben. Édesanyám hívását követve járok a pasaréti gyülekezetünkbe immár 40 éve. A férfi bibliaórákat 30 év óta látogatom. Megtérésem 25 évvel ezelőtt, egy csendeshétvégéhez köthető. Gyülekezetünk presbitériumának 3 éve lehetek tagja. Jelenleg a Heidelbergi Káté felolvasását, egy ifjúsági bibliakör kapcsolattartását, a gyülekezeti kisbusz ügyeit intézem, és követem a presbitérium elsődleges feladatát, gyülekezetünk biblikusságának folyamatos fenntartását.

Feleségemmel, Osváth Judittal 43 év óta élünk házasságban egy kiterjedt, összetartó nagycsalád keretében. Iker leányaink, Kata és Lenke összesen 7 gyermeket vállaltak és kaptak az Úrtól. Családom egy része más felekezetű keresztény, egy másik része pedig a kegyelemre vár.

Biztosan tudom azt, hogy sem a hit, sem az üdvösség nem örökölhető a családi felmenőkön keresztül, hiszen megtérés csakis az Úr kegyelméből lehetséges.

Azonban felmenőim hitének azon gyümölcsei, melyekben részesülhettem, mégis a mai napig meghatározó erővel hatnak. Olyan családban nőttem fel, ahol az Isten-Haza-Család volt a prioritás, ahol az „én", az „ego" leginkább önfeláldozó szolgálatkészségben jelentkezett.

Így csodálkozom rá világunkban a mai posztmodern és progresszív értékrendekre, ahol ez a prioritás pontosan a visszájára fordult: az egóval kezdődik, a többi pedig lépésről lépésre háttérbe, tagadásra kerül.

Életem során számos kérdés merült fel, sokat utólag át is kellett értékeltem. Felidézek néhányat.

Jó-e nekem a betegség, a próba? Ilyet sem másnak, sem magának nem kíván az ember. Azonban éppen betegségeim vittek oly közel az Úrhoz. Hiszen ki másban lehet bízni, ha nem a teremtő és gondviselő Atyánkban és Jézus Krisztusban? Betegségeimben sok kísértés ért. Erősen támadtak a gyógyulást bármi áron, általában a Biblia szerint tiltott módszereket kínáló „jóakarók", sarlatánok, botcsinálta gyógyítók. Az Úrtól kapott kegyelem, bölcsesség és éberség kellett akkor is, és kell azóta is ezek felismerésére.

Isten által tiltott eszközökkel is lehet átmeneti (!) egészség javulásokat elérni. A kérdés: mi lesz ennek az ára és a lelki hatása a

személyes hitünkre, az Úrral való kapcsolatunkra? Ekkor értettem meg az egyébként oly nehezen érthető igét: *„mert jobb neked, ha egy vész el a tagjaid közül, mintha egész tested vettetik gyehennára”* (Mt 5,30).

A kísértéseket elutasítva végül a gerincműtétet választottam. Hogy ki győzött? Nem én! Hanem az Úr, a Szentlélek munkájával! Utólag állíthatom: életem eddigi próbái hitemet mindig csak megerősítették.

Jó-e nekem a gyülekezet, a testvéri közösség?

Bizony jó! Itt erősödöm évtizedek óta a hallott igékkel és igemagyarázatokkal, melyek alapján a Szentírás folyamatosan nyílik meg.

Itt kaptam nyugalmat egy önfejű, áldás nélküli munkahely változtatás következményei után, mely elvezetett a férfi bibliaórákra. Itt látom a hit gyümölcseit hűségesen felmutató testvérek példáit.

Itt kaptam testvéreket, akik Isten alkalmas eszközeként, emberhalászként kitartóan és önzetlenül segítették a megtérésemet.

Itt kaptam testvért, aki az aktív közösségi imaéletbe vont be. Itt kaptam több, különböző imatémájú imakört.

Itt adatik meg a feladatok és felelősségek felismerése. Itt látszik meg a hívő testvérek szerepe, a könyörgés és szolgálat, a gyülekezet és a testvérek egymás iránti felelőssége.

Állíthatom, hogy azóta érzem magam a gyülekezet igazi tagjának, amióta aktív gyülekezeti imaköröknek lettem tagja. Itt ismerhető fel, hogy „…testestől-lelkestől, mind életemben, mind halálomban, nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok” (HK. 1. Úrnapja 1. kérdés).

ILLÉSSY ÁDÁM

Hétköznapjaink

***Pásztor István**nal és **Pásztorné Kálóczy Bori**val beszélgettünk abból az alkalomból, hogy Istvánt és Borit kértük fel a jövőben a Hétköznapjaink rovat szerkesztésére, miután Arany Dóri és Gergő napjait a kigyermekük érkezése köti le.*

István, úgy értesültem, hogy te tollforgató ember vagy. Voltak hangsúlyos hatások, amelyek ilyen pálya felé irányítottak?

Talán túlzás a tollforgató kifejezés, hiszen sem költő, sem író nem vagyok. De volt és van egy belső indíttatásom, hogy az igazságot megismerjem, és megérthessem azt, hogy a mai közéleti, kulturális, valamint vallási közeg hogyan és miért lett ilyen. Továbbá, hogy a helyzet megismerése után elgondolkodjak, és keressem azokat a megoldási lehetőségeket, amelyek korunk állapotából esetleg ki tudnak minket emelni. Ehhez pedig elsősorban Isten kegyelmére, a hívek egyetemes hitére, imádságára és missziójára van szükség.

Bori, amikor Gergely fiammal édesapád ügyvédi irodáját kerestük fel, akkor örvendett meg Geri (ahogy a gyerekek hívják őt), hogy az ügyvéd úr annak a Kálóczy Borinak az édesapja, akivel együtt szolgálnak a gyermekmisszióban. Hogyan kaptál erre a feladatra elhívást?

Mindig is szívesen foglalkoztam gyermekekkel, és a gyülekezetben már tini korom óta vigyáztam kicsikre és nagyobbakra egyaránt. Viszont megtérésem után jött

csak igazán a késztetés a szívemben, hogy a tálentumjaimmal az Úrnak szolgálva gazdálkodjak. Így történt az, hogy emberhiány miatt utolsó pillanatban beugrottam egy nyári gyerekhét szolgálói csapatába, majd ezután szeptembertől hivatalosan is tagja lettem a Gyermekmissziónak (Gyömösz, ahogy mi hívjuk), ennek már 4 éve.

István, amikor a férfi bibliaórán bemutatkoztál, elmondtad, hogy életed fontos fordulóponthoz érkezett, mivel te lettél az EMO új titkára Sztanó Péter nyugdíjba vonulását követően. Mit látsz a legnagyobb kihívásnak ebben az új feladatkörben?

A legnagyobb kihívás az, hogy nagyobb súrlódások nélkül megértessem a munkatársaimmal és az önkéntesekkel, hogy habár igyekszem minden jót megtartani, amit Péter bevezetett, de nem ő vagyok. Én István vagyok, egy másik személyiség, más háttérrel, környezettel, gondolkozásmóddal, egy másik generációból, de ugyanazzal a hittel és odaszánással. Lehetetlen elkerülni, hogy hozzá hasonlítsanak majd, nem is akarom, de szeretném, ha a szolgálatom nem erről szólna, hanem az előttünk álló feladatok megoldásáról, melyeket hisszük, hogy Isten ránk bízott.

Bori, a világi munkaköröd kapcsolódik a gyermekmissziós munkádhoz valamilyen szálon? Mivel foglalkozol?

Első pillantásra igen távol áll tőle, hiszen már több mint egy éve orientalista könyvtáros vagyok a Hopp Ferenc Ázsiai Művészeti Múzeumban, és előtte pedig az alapképzésemet a Károli japán szakán végeztem. Azonban az elmúlt időben meglepően erőssé vált a keleti kultúra hatása, akár rajzfilmekre (anime), akár küzdősportokra (pl.: karate) gondolunk, és az ezekben megszerzett mélyebb tudásommal tisztábban látom azt, hogy a gyermekek lelkét pontosan mi veszélyeztetheti. Továbbá mindig mosolyt tudok csalni az arcukra egy-egy vicces japán kifejezéssel.

Mindketten hitben járó fiatalok vagytok. Kortársaitok hogyan viszonyulnak ehhez, ha megtudják? Nem számít ez valami különcségnek manapság?

István: Nem egyszer beszélgettem már olyanokkal, akik érdeklődést mutattak az iránt, hogy életem egyes területeit nem úgy élem, ahogy „szokás". Lehet, hogy elkönyvelnek sztoikusnak, de legbelül az emberi nemben oly sokszor csalódott fiatalok szívében megbecsülés és tisztelet övezi azokat, akiknek életét valamilyen okból kifolyólag békesség, remény, tisztelet, alázat, hűség és bizonyosság jellemzi.

Bori: A pasaréti barátaimon kívül kevés gyermekkori kapcsolatom tudott megmaradni, ők pedig kissé megütköztek azon, hogy ilyen fiatalon és az Úrral a középpontban kötjük össze az életünket. A hétköznapokban viszont azt tapasztaltam, hogy annyira nem lepődnek meg az emberek, inkább mintha közömbösen egy dobozba tennének, hogy jó, akkor ő hívő, úgy mint valaki más például vegetáriánus, vagy szereti a cicákat.

Sok fiatalnak nagy gondot jelent hívő párra találni. Tudtok nekik üzenni valamit?

Az Úrral való kapcsolatuk legyen az elsődleges, azt erősítsék meg, és a párválasztás kérdését bízzák teljesen Istenre. Azonban legyenek készen, és ne féljenek attól, ha ismerkedésre kerül a sor, mert vagy csak sétálnak egy jót, vagy lesz egy házastársuk, de ehhez persze először sétálni kell.

Beszélgetőtárs: VICZIÁN MIKLÓS

MISSZIÓS HÍREK

Hírek Vanuaturól

A szeptemberi szám óta Tannán is megkezdődött az új magyar tanév, habár a helyi iskolákban nemsoká a végéhez közeledik: februártól novemberig tart a tanév. Így egy közepesen hosszú "nyári" szünet után gyermekeink újra duplán tanulnak, ami a 7. osztály megnövekedett tananyaga miatt még izgalmasabban alakul. Ami viszont mindenképp ajándék benne, hogy több esélyük van a gyerekeknek kedvenc tantárgyak között válogatni, és a természetismereti tárgyakban itteni viszonyokról is szól a tankönyv (éghajlat, lemeztektonika és ami ezzel együtt jár...)

Még itt volt Krisztián, amikor feltűnt, hogy a hűtőnk hol működik, hol nem. Korábban is volt vele gondunk az áramingadozások miatt, de most tartósabbnak tűnt a probléma. Isten időzítésének láttuk, hogy Mikinek pont akkoriban kellett felutaznia a fővárosba megbeszélésekre, Port Vilába, amikor többszöri próbálkozásokra sem indult újra a hűtés, és tudott venni egy új hűtőt, amit hajón leküldött. Aztán egy szerelő megjavította a régit, de csak 9 napig működött újra, így nagyon jól jött, hogy volt egy "cserekészülékünk". És nagyon hálásak voltunk-vagyunk Istennek, hogy nem okozott gondot a vásárlás és a javíttatás.

A csendesebb időszaknak továbbra sincs vége abból a szempontból, hogy egyelőre nincs alakulóban újabb Trenem Tingting tanfolyam. Sőt szeptember elején kiderült, hogy Aneityumra legkorábban jövőre tudnánk megszervezni a második részt, mert az ottani egyházmegye idénre csak az áprilisi első modullal számolt, a jövő évi tervek pedig csak most alakulnak. Tannán egy olyan gyülekezetben szeretnénk tartani szintén ugyanezt a tanfolyamot, ahol korábban még nem volt, hogy abból a felekezetből is többen kedvet kapjanak, és jobban megismerhessék a Bibliát és a logikus gondolkodásmódot.

Egy múlt hónapban megtartott népszokás helyi népviseletbe öltözött ünneplői

A csendes időszak persze nem jelenti azt, hogy Mikinek ne lenne több váratlan igehirdetés-felkérése, illetve a helyi lelkésszel is rendszeresen találkoznak Bibliát olvasni-imádkozni, valamint Joe-val, a nagyon odaszánt életű fordítóval is aktív baráti és munkakapcsolatban áll.

Most azért kérjük, hogy imádkozzatok velünk együtt, hogy több beteg ismerősünkön könyörüljön az Úr:

- Joe és felesége is több hete influenzásak, közben a kertjüket is kell művelniük, családjukat ellátni;
- a lelkész sógornője, Rosa 3. stádiumú méhnyakrákkal küzd, kezelésre nincs lehetőség;
- egy másik lelkész, aki Megavoice hangzó Bibliákért szokott jönni, hogy továbbadja őket, egy ideje nem járt felénk. Kiderült, hogy folyadék van a hasában vagy tüdejében;
- Tom, aki az Újszövetség helyi fordítója volt (és az Ószövetség fordításában is részt vesz), sárgasággal küzd.

Szeretnénk bátorítás lenni nemcsak nekik, hanem a népcsoport minél több tagjának, hogy az Úrhoz fordulhassanak életük minden helyzetében.

ÖLELÉSSEL: A GREIZER CSALÁD

Kárpátaljai Református Fiatalok XVII. Szelidi-tavi tábora

Idén nyáron Isten segítségével immár 17. alkalommal szervezhettük meg táborunkat augusztus második felében kárpátaljai gyerekeknek, akik különböző gyülekezetekből érkeztek: Ungvár, Ungtarnóc, Tiszaágtelek, Nevetlenfalu. Buszunk a beregsurányi határhoz ment a kísérőkkel együtt 45 fős csoportért.

A Szelidi-tónál a Fecske Üdülőben volt a tábor, lelki tartalommal és e mellett sok színes programmal. Lelki vezérfonalunk idén József története volt: „Szabadultból a Szabadító eszköze" címmel.

Napközben sok-sok program is megvalósult: kalocsai buszkirándulás, kalocsai festés tányérra. Táborunkba érkezett egy johannitás mentőautó is teljes felszereltséggel. Két fiatal mentős mutatta be az életmentést és annak eszközeit, valamint a mentőautóba is bemehettek a gyerekek. Tűzoltó bemutató csapat is érkezett a táborba, mini tűzoltókocsival. Ők különböző játékokat szerveztek, a mentést-oltást is bemutatva.

Természetesen fürdés-strandolás is volt. Ez a program verhetetlennek bizonyult, de a vetélkedők és az egyik esti táncház is.

Vasárnap a dunapataji református templomban voltunk istentiszteleten, melynek végén pár szóban bemutathattuk a tábort, a gyerekeket, és átadhattuk gyülekezetünk köszöntését is. Még énekeltünk is Isten dicsőségére a gyülekezetnek. Négy lány az „El Shaddaj", azaz Mindenható Isten című éneket, az egész tábor pedig a „Tüzed, Uram Jézus"-t énekelte.

Táborunk ideje alatt öröm volt meglátni azt, miként a gyerekek egyre jobban felszabadultak az otthoni terhek, a háború roppant nyomása alól, és „csak" gyerekek lehettek újra.

A tábor és a busz költségeit gyülekezetünk fedezte, és programokra máshonnan is kaptunk támogatást, amelyeket ez úton köszönünk meg.

Volt tábori pólónk is, ezt egy kedves gyülekezeti házaspár ajánlotta fel, köszönjük.

Köszönjük az Úristennek, hogy megáldotta ezt a tábort és a szolgálókat!

„Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik."
(Zsolt 37,5)

SZOLGÁLÓ CSAPAT: DUDÁS CSENGE, DUDÁS TIBOR, VICZIÁN GERGŐ, NEMESKÉRI PÁL

Köszönő levél:

Kedves Pasaréti Református Gyülekezet, Testvéreink a Krisztusban!

Az Ungvári és Ungtarnóci Református Gyülekezet, valamint a hálás szülők közössége nevében szívünk teljes melegével szeretnénk köszönetet mondani azért az áldozatkész szeretetért, amellyel kapuitokat és szíveteket megnyitottátok gyermekeink előtt.

A Szelídítő táborban való részvétel lehetőségével olyan ajándékot adtatok nekik, amely messze túlmutat egy egyszerű nyári élményen. A háború okozta nehézségek, szorongások és a mindennapi bizonytalanságok közül kiszakadva a gyerekek végre gondtalanul örülhettek a gyermekkornak. A nálatok eltöltött idő alatt nemcsak felejthetetlen élményekkel, mosollyal és új barátságokkal gazdagodtak, hanem megérezték az Istenhez tartozó testvéri közösség megtartó erejét is.

Különösen türelmes, szeretetteljes és odaadó munkájukért szívből jövő köszönetünket és hálánkat fejezzük ki a tábor vezetőinek és minden szolgálattevőjének, akik nap mint nap fáradságot nem kímélve törődtek gyermekeinkkel!

Kívánjuk, hogy a Mindenható Isten bőségesen fizesse vissza nektek ezt a figyelmességet és áldozatot! Áldja meg a Pasaréti Református Gyülekezet életét, szolgálatát, lelkipásztorait, a tábori szolgálókat és minden tagját, akik munkájukkal, imádságukkal vagy támogatásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy gyermekeink biztonságos és szeretetreméltó környezetben pihenhessenek.

Testvéri szeretettel és hálás imádsággal,

az Ungvári és Ungtarnóci Református Gyülekezet vezetősége és a szülők

Új vezetéssel és friss tervekkel indult el a GYÖMÖSZ tanéve

Szeptember nemcsak az iskolapadokba való visszatérést jelentette, hanem a gyerekmisszió életében is új fejezetet nyitott. Szemkeő Gábor hosszú éveken át tartó szolgálatát megköszönve, immár Gábriel-Makrai Blanka koordinálásával és elkötelezett fiatal csapattal vágott neki az idei tanévnek a GYÖMÖSZ.

Szeptember egy eseményekkel teli hónap. Kezdődik az iskola, sokan visszatérnek a munkába egy hosszabb nyaralás után, véget érnek a csendeshetek, kezdődik a felkészülés az új tanévre. Nincs ez másképp a Gyerekmisszió, azaz a GYÖMÖSZ életében sem. Idén különösen izgalmasan indult az új tanév a szolgálatunkban, mivel az előző szezon végén elbúcsúztattuk Szemkeő Gábort, aki hosszú éveken át vezette a szolgálatunkat. Vezető lelkipásztorunk Gábriel-Makrai Blankát bízta meg a feladattal, hogy koordinálja a szolgálatunk.

Szolgálatunk egyik legfontosabb alkalma az úgynevezett „**Nyitó GYÖMÖSZ**”, amelyet mindig szeptember első heteiben tartunk. Ilyenkor három alappillért kell megerősítenünk, amelyeken ezt követően az egész tanév alapszik:

1. kijelölni a szolgálói csapatokat a gyermekistentiszteleti csoportokhoz,
2. megbeszélni a gyermekek számára szervezett programok időpontját, és kijelölni annak koordinátorát,
3. megbeszélni a missziós találkozók időpontjait, és egyességre jutni abban, ki tart alkalmat, és mely igeszakasz/téma alapján.

Az **idei tanévben** kicsivel több mint egy tucat szolgáló alkotja a gyerekmissziót, jellemzően a 17–25 éves korosztályból. A gyermek istentiszteleteket tekintve három csoportba sorolódunk: 8-as, 10-es minik és 10-es nagyok (középső és nagy csoport). Csoportonként átlagosan 4-6 szolgáló van, és mindegyik kiscsapatnak van egy csoportgazdája, akinek feladata, hogy minden héten legyen szolgáló az egyes alkalmakon.

Törekszünk arra is, hogy minden hónapban legyen valamilyen **program** a gyermekek számára. Ezt a sorozatot hagyományosan a neszmélyi gyerekhétvége nyitja. Igyekszünk a megszokott, népszerű programok mellett mindig valamilyen **újítást** is kitalálni. A kijelölt koordinátorok feladata a csapat összefogása egy-egy programra, valamint a szülőkkel való kapcsolattartás, amit a testvérek is láthatnak a szórólapokon.

Nemcsak a gyerekekkel közös programokat készítjük elő, hanem a havi **missziós találkozóink**at is. Ezek különösen fontosak, hiszen ilyenkor lelki közösségként tudunk összeállni Isten előtt. Minden alkalomra készül valaki egy igei szakasszal és kérdésekkel, amelyek mentén átbeszéljük a szolgálatunkat érintő örömöket és kihívásokat, a végén pedig rövid technikai megbeszélést tartunk.

Szolgálatunk igyekszik a 21. század kihí-

vásainak is megfelelni: ma már digitálisan vezetjük a szolgálói beosztásokat és a jelenléti íveket. A gyülekezet honlapjáról elérhető a misszió **weboldal**a is, ahol a programhirdetések mellett a szolgálókat is megismerhetik a szülők, és egy online űrlap segítségével a gyermekek adatait is rögzíteni tudjuk a hatékony kapcsolattartáshoz.

A szolgálat szempontjából fontos kiemelni még azt, hogy van egy külön óratartói csapatunk is. Ide azok a testvérek kapcsolódhatnak be, akik elvégezték a VISZ által szervezett óratartói képzést, és ezt követően felkérést kaptak a szolgálatra. Reményünk szerint idén a gyülekezet szervezésében lesz ilyen képzés. Erre bátorítunk minden érdeklődőt, hogy keresse a szolgálatunk vezetőjét, ha szeretne ezen részt venni.

A gyerekmissziós szolgálat azonban nemcsak a mi feladatainkból áll, hanem a gyülekezet közös imaháttere is fontos.

Imádkozzunk tehát a gyermekekért, az ő lelki életükért. Imádkozzunk a vezetőkért és a szolgálókért, hogy Isten világítsa meg az utat számukra és adjon nekik bölcsességet a döntésekben.

További információk:

https://www.youtube.com/user/pasakids

GEGA

Refpasarét Gyerekek

@pasakids • 502 feliratkozó • 260 videó

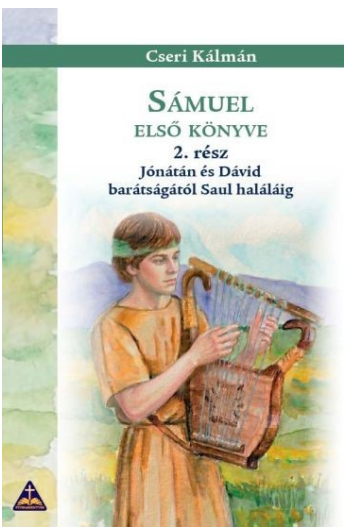
További információ erről a csatornáról ...stb.

sites.google.com/view/bibliaovi és 2 további link

Feliratkozva

HIRDETÉSEK

Cseri Kálmán 37 részes prédikációsorozatban dolgozta fel az Ószövetség egyik eseménydús történeti könyvét, a **Sámuel első könyvét**, amely Sámuel próféta születésétől Saul, az első izraeli király haláláig tárja elénk a kor történéseit és a történések mögött álló Isten kijelentéseit. A második kötet 18 prédikációt tartalmaz, segítségével Jónátán és Dávid barátságától Saul haláláig tanulmányozhatjuk a Szentírás történetét.

A Biblia tanítása az utolsó időkről

A tágabban vett keresztény/keresztyén körökben számos — néha még egymásnak is ellentmondó — nézet létezik az utolsó időkkel, Krisztus visszajövetelével és a földi halál utáni létünkkel kapcsolatban. Hasonlóan vegyes a kép a mi gyülekezetünk tagjait illetően is. Angus Stewart ír teológus a kérdéskört a reformátori bibliaértelmezés szerint magyarázza. A november 10–11-i másfél napos konferencia jó alkalmat kínál a Biblia eszkatológiai kijelentésének megismerésére. A részvétel regisztrációhoz kötött.

Csendesnap Pasaréten a Biblia Szövetség rendezésében

\

Időpont: 2026. november 7. szombat, 10:00–16:00 óra.
Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Abaújvári vendégház családi, baráti nyaralásra, pihenésre

Az idei hosszú őszi szünetet már lekéstük a hírrel, de a gyülekezet széles nyilvánosságából azért még sokakat érinthet:

Aki szeretne támogatni egy élni akaró kis abaúji gyülekezetet, és festői, békés vidéken tölteni pár napot családjával vagy kisebb baráti körben, annak jó szívvel ajánljuk a **Perényi Borbála Vendégházat Abaújváron.** Innen közel van Gönc, Hollóháza, Füzér, de akár ellátogathatunk Kassára vagy közelébe a Ránkfüredi híres gejzírhez.

Az épület kívül-belül fel lett újítva az évek alatt, így egy olyan családi ház várja az ide érkezőket **télen-nyáron**, amelyben 1–2 család kényelmesen elfér. 3 szobában (2+4+5) 11-en, a nappaliban pedig még 2 fő fér el, így **összesen 13-an tudnak ágyakon aludni**, de matracokkal tovább bővíthető a vendégház kihasználtsága. A fürdőszobában egy sarokkád és egy zuhanykabin, kézmosó és egy WC található, de egy automata mosógép is a vendégek kényelmét szolgálja. A konyha 15 főre van felszerelve étkészlettel, ahol főzési lehetőség is van.

Hűtőszekrény fagyasztóval és mikrohullámú sütő is található a konyhában.

Az árak nagyon kedvezőek.

<u>Fűtés nélküli időszakban</u>

felnőtteknek:
2.500 Ft+ IFA,
gyermekeknek:
* 0-2 év: ingyenes,
* 3-14 év: 1.800 Ft

<u>Fűtéses időszakban</u>

felnőtteknek:
3.500 Ft+ IFA,
gyermekeknek:
* 0-2 év: ingyenes,
* 3-14 év: 2.000 Ft

További információ és képek:
https://www.keresztyenmanufaktura.hu/content/12-vendeghaz
Cikk a gyülekezetről:
https://reformatus.hu/egyhazunk/hirek/isten-muhelyeben-jartunk/ VM

Nagy örömmel számolunk be a

gyerekhétvégéről,

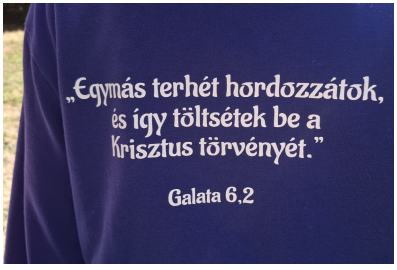
ahol 42 gyermekkel mehettünk le Neszmélyre Isten igéjét hallgatni és jól érezni magunkat! A hétvége témája Illés futása volt (1Kir 19,1–19), emellett több személyes bizonyságtételt is meghallgathattak a gyermekek. Szép, napos időt kaptunk az Úrtól, amit kihasználva kirándulni is mehettünk a sok játék mellett. Köszönjük a rengeteg imádságot, és szeretnénk buzdítani a kedves Testvéreket, hogy együtt adjunk hálát a sok áldásért, és továbbra is hordozzuk imádságban a szolgálatokat és a gyermekeket!

„Mert jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre."

(Zsolt 100,5)

(csoportkép az első belső borítón, cikk a Misszió rovatban)

Őszi gyerekhétvége

IGÉS KERÁMIÁK
kaphatók lesznek

december 6., 13. és 20.
A templomtér melletti kisteremben
(M. Kiss Kati)

Köszönjük

- Hogy elindultak a konfirmációi előkészítő tanfolyamok,
- Az evangélizáció gazdag üzenetét,
- Hogy a legkisebbektől a legidősebbekig megajándékozol bennünket önmagaddal és igéddel,
- A most ötéves Jonathán ifit és az összes többi ifjúsági kört!

Kérjük

- Hogy a megválasztandó egyházi tisztségviselők Neked végzett szolgálatként lássák el feladatukat,
- Vezetésedet a gyülekezetünkben újonnan szolgálatot vállalt testéreinknek,
- Légy közel vigasztalásoddal a friss gyászt hordozókhoz!
- Kérünk a vanuatui misszióban szolgálók közötti betegekért és nehéz helyzetben lévőkért!

A reformáció napi istentiszteletet október 31-én 10 órakor tartjuk.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

Istentisztelet	vasárnap 8:00 és 10:00 (online közvetítés is) csütörtök 18:00 óra (online közvetítés is)
Úrvacsora	hónap utolsó vasárnapja, ünnepi istentisztelet
Bibliaórák	bibliaismeret: kéthetente hé 18:00; női: ke 10:00, 18:00; férfi: ke 18:00; családos: 6 csop. kéthetente szo 16:00, 17:00, havonta szo 10:00; házaspáros: 3 csop. kéthetente sze 17:45, 18:00, hónap utolsó vas. 16:00; felnőtt: vas 17:00, ke 18:00, pé 18:15, kéthetente sze 18:00; vállalkozói: hónap utolsó csüt 19:00; ifjúsági órák: 4 csop. vas 17:00, 3 csop. pé 18:00, 18:15, 18:30
Imaközösség	vasárnap 7:30 és 9:30, csütörtök 16:45
Kóruspróba	csütörtök 18:45–20:30
Gyermek alkalmak	Gyermekistentisztelet: vas 8:00 és 10:00 Gyülekezeti hittanórák: csütörtök 16:30
Gyermek-megőrzés	a vasárnapi és ünnepi istentisztelet alatt
Idősek otthona	Kútvölgyi: péntek 15:30 Szent Erzsébet: hónap 3. csütörtök 10:30

Áldás, békesség!

A Budapest-Pasaréti Református Gyülekezet hírlevele
1026 Budapest, Torockó tér 1. Tel: 356-4019 **www.refpasaret.hu**
Lelkészi hivatal: kedd 9–12h, csütörtök 16–18h, vasárnap 9–10h